

183

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 14 kwietnia 1960 r.

w sprawie ustalenia wykazu wydziałów Wyższej Szkoły Nauk Społecznych przy KC PZPR uprawnionych do nadawania stopni naukowych oraz bliższego określenia tych stopni.

Na podstawie § 2 ust. 2 uchwały nr 40 Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1960 r. w sprawie przyznania Wyższej Szkole Nauk Społecznych przy KC PZPR prawa nadawania absolwentom Szkoły tytułu magistra oraz prawa nadawania stopni naukowych (Monitor Polski Nr 15, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wymienione w ust. 2 wydziały Wyższej Szkoły Nauk Społecznych przy KC PZPR uprawnione są do nadawania stopnia doktora nauk z określonych w ust. 2 głównych kierunków naukowych wydziału pod warunkiem, że temat rozprawy doktorskiej odpowiada dyscyplinie naukowej lub gałęzi nauki reprezentowanej na wydziale przynajmniej przez jednego zatrudnionego w pełnym wymiarze zajęć samodzielnego pracownika nauki.

2. Wydział Ekonomiczny uprawniony jest do nadawania stopnia doktora nauk ekonomicznych, a Wydział Historyczno-Socjologiczny uprawniony jest do nadawania stopnia doktora nauk humanistycznych.

§ 2. 1. Wydział Ekonomiczny i Wydział Historyczno-Socjologiczny Wyższej Szkoły Nauk Społecznych przy KC PZPR uprawnione są do przeprowadzania przewodów habilitacyjnych i nadawania stopnia naukowego docenta z zakresu dyscypliny naukowej lub specjalności naukowej wchodzącej w skład głównych kierunków naukowych wydziału, pod warunkiem, że temat rozprawy habilitacyjnej odpowiada dyscyplinie naukowej lub gałęzi nauki reprezentowanej na wydziale przynajmniej przez jednego zatrudnionego w pełnym wymiarze zajęć profesora.

2. Stopnie naukowe docenta nadaje się z zakresu dyscypliny naukowej bądź specjalności będącej przedmiotem przewodów habilitacyjnych wchodzącej w skład głównych kierunków naukowych wydziału, w którym przeprowadzany jest przewód habilitacyjny.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Szkolnictwa Wyższego: *H. Golański*

184

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 2 kwietnia 1960 r.

w sprawie zorganizowania i uruchomienia baz skupu i renowacji opakowań używanych w obrocie handlowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej.

W związku z przepisem § 2 uchwały nr 363 Rady Ministrów z dnia 20 sierpnia 1959 r. w sprawie usprawnienia obrotu i wzmoczenia wykorzystania opakowań nadających się do ponownego użytku w jednostkach gospodarki uspołecznionej zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wytyczne w sprawie zorganizowania i uruchomienia baz skupu i renowacji opakowań używanych w obrocie handlowym przez jednostki gospodarki uspołecznionej. Wytyczne stanowią załącznik do zarządzenia.

§ 2. Wytyczne, o których mowa w § 1, stanowią podstawę dla właściwych organów prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do zorganizowania baz skupu i renowacji opakowań.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego M. Lesz
Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

w z. *St. Gabryl*

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 2 kwietnia 1960 r. (poz. 184).

WYTYCZNE W ZAKRESIE ORGANIZOWANIA I URUCHOMIENIA BAZ SKUPU I RENOWACJI OPAKOWAŃ UŻYWANYCH W OBROcie HANDLOWYM PRZEZ JEDNOSTKI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ

I. Naprawa opakowań podlegających zwrotowi lub odsprzedaży dostawcy towaru.

1. Odbiorca towaru w opakowaniu podlegającym zwrotowi (opakowanie pożyczone) lub odsprzedaży (opakowanie fakturowane) powinien zwrócić (odsprzedać) dostawcy to-

waru to samo opakowanie lub takie samo po takich samych artykułach w stanie nadającym się do ponownego użytku bez naprawy, chyba że branżowe warunki dostaw stanowią inaczej (np. § 24 ust. 1 pkt 3 branżowych warunków dostaw warzyw i owoców świeżych, ziemniaków wczesnych oraz ogórków kwaszonych i kapusty kwaszonej, stanowiących za-

łącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 2 października 1959 r. — Monitor Polski Nr 86, poz. 456).

2. Jeżeli opakowanie nie może być użyte bez naprawy, dostawca i odbiorca mogą uzgodnić, kto ma dokonać naprawy opakowania. Jako ogólną zasadę należy przyjąć, że naprawę uszkodzonych opakowań prowadzą warsztaty naprawcze dostawcy.

3. Jeżeli ani dostawca, ani odbiorca nie prowadzą naprawy opakowań we własnym zakresie, wówczas naprawę należy zlecić bazom skupu i renowacji opakowań (ust. 8), a w ich braku innym jednostkom.

4. Hurtownie mogą we własnym zakresie prowadzić naprawy:

- 1) opakowań własnych (np. transporterek używanych do przewozu artykułów paczkowanych),
- 2) opakowań obcych, używanych w danej hurtowni w obrocie towarowym.

5. Jeżeli przemawiają za tym względy ekonomiczne, hurtownie mogą powierzać bazom skupu i renowacji opakowań, a w ich braku innym jednostkom naprawę opakowań, o których mowa w ust. 4.

6. Jeżeli koszt naprawy opakowań obcych przekracza 15.000 zł miesięcznie, wskazane jest zorganizowanie przez hurtownię punktu renowacyjnego.

II. Organizacja baz skupu i renowacji opakowań.

7. Zadaniem baz skupu i renowacji opakowań jest:

- 1) skup opakowań nadających się do ponownego użytku bez naprawy oraz uszkodzonych:
  - a) używanych w obrocie krajowym i nie podlegających zwrotowi (odsprzedaży) dostawcy,
  - b) po towarach z importu i nie podlegających zwrotowi dostawcy zagranicznemu,
  - c) innych opakowań (np. pochodzących z dostaw artykułów zaopatrzeniowych), wszelkiego rodzaju opakowań zbędnych, znajdujących się w przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych,
- 2) skup materiałów pochodzących z opakowań, jak luźne elementy opakowań drewnianych, części opakowań tekstylnych, metalowych itp.,
- 3) naprawa skupionych opakowań oraz dokonywanie naprawy opakowań na zlecenie,
- 4) sprzedaż opakowań naprawionych jednostkom państwowym i spółdzielczym.

8. O potrzebie zorganizowania na terenie województwa (miasta wyłączonego z województwa) baz skupu i renowacji opakowań, ich lokalizacji oraz terytorialnym zasięgu ich działania decyduje wydział przemysłu prezydium wojewódz-

kiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) w porozumieniu z wydziałem handlu tegoż prezydium.

9. Bazy skupu i renowacji opakowań mogą być organizowane przy bazach surowców wtórnych lub przez spółdzielczość pracy.

10. Organizowanie baz skupu i renowacji opakowań drewnianych następuje w trybie i na zasadach określonych zarządzeniem Ministrów Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz Przemysłu Drobno- i Rzemiosła z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie organizacji, skupu i zagospodarowania materiału drzewnego z używanych opakowań (Monitor Polski Nr 41, poz. 263).

11. W razie braku na danym terenie państwowych lub spółdzielczych zakładów branży drzewnej lub warsztatów indywidualnego rzemiosła tej branży organizowanie baz skupu i renowacji opakowań drewnianych następuje na warunkach określonych w ust. 8 i 9.

12. Skup opakowań przez bazy skupu i renowacji opakowań powinien odbywać się przy zastosowaniu następujących cen:

- a) skup opakowań uszkodzonych oraz materiałów pochodzących z opakowań używanych — według cen ustalonych w drodze umowy przez zainteresowane strony, biorąc za podstawę obowiązujące ceny nowych opakowań, stopień ich zużycia lub uszkodzenia oraz obowiązujące ceny materiałów używanych do produkcji opakowań nowych,
- b) skup opakowań po artykułach importowanych, które nie podlegają zwrotowi dostawcy — według cen ustalonych w drodze umowy przez zainteresowane strony w odpowiednim stosunku do cen opakowań krajowych tego typu,
- c) skup opakowań używanych, nadających się do dalszego użytku bez naprawy — według cen ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

Sprzedaż opakowań pochodzących z renowacji powinna odbywać się według cen ustalonych przez Państwową Komisję Cen.

13. Bazy skupu i renowacji opakowań powinny z własnej inicjatywy występować do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych z ofertami zakupu opakowań i pochodzących z nich materiałów (ust. 7).

14. Wydział przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) obowiązany jest prowadzić aktualną ewidencję czynnych baz skupu oraz zawiadamiać przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe działające w zasięgu bazy o każdej istniejącej i nowo zorganizowanej bazie.

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 19 kwietnia 1960 r.

w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe komunikacyjne wykonywane przez przedsiębiorstwa państwowe.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 502 Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 1959 r. w sprawie zasad ustalania wynagrodzeń i dokonywania rozliczeń za roboty budowlano-montażowe (Monitor Polski z 1960 r. Nr 7, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. Roboty budowlano-montażowe komunikacyjne wykonywane na rzecz jednostek państwowych, spółdzielczych i gospodarki nie uspołecznionej przez państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe należy rozliczać zgodnie z przepisami określonymi w zarządzeniu Ministra Budownic-